

תפ (ראשון לציון) 31260-09-24 - מדינת ישראל נ' נוח חוויץ

ת"פ (ראשון-לציון) 31260-09-24 - מדינת ישראל נ' נוח חוויץ-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 31260-09-24

מדינת ישראל

נגד

נוח חוויץ

בית משפט השלום בראשון-לציון

[12.01.2026]

כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל").
2. ביום 7.10.23 הכריז ארגון הטרור "חמאס" מלחמה על מדינת ישראל, במסגרתה פלשו לשטחי מדינת ישראל מחבלים רבים וביצעו מעשי טווח ומעשי זוועה באזרחי מדינת ישראל. בעקבות כך, הוכרז במדינה מצב מלחמה אשר נותר בעינו במועדים הרלוונטיים לאישום.
3. ביום 10.9.24 בשעה 21:09 או בסמוך לכך, הסיע הנאשם לנמל התעופה בן גוריון, במונית שבבעלותו, תושב אזור שלא החזיק באישור כניסה או שהייה בישראל. רישום פלילי
4. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.
5. לחובתו 23 הרשעות בתעבורה, בעבירות של נהיגה ללא חגורה, שימוש בטלפון נייד בעת הנהיגה, אי ציות לתמרורים, חציית קו הפרדה רצוף ועוד. הממונה על עבודות השירות
6. בחוות הדעת מיום 31.7.25 נמצא הנאשם כשיר לשאת בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות. טיעוני הצדדים לעונש טיעוני המאשימה
7. המאשימה עמדת על חומרת העבירה והעובדה כי בוצעה לאחר 7.10.23, והכל לשם בצע כסף.
8. המאשימה הפנתה לתיקון 38 לחוק הכניסה לישראל, למדיניות ההחמרה בענישה, לפסיקה התומכת בטיעוניה וביקשה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשים.
9. לאחר ששקלה את הודאת הנאשם ועברו התעבורתי, ביקשה לגזור את עונשו בתחתית מתחם הענישה ל-6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.
10. עוד עתרה המאשימה לחלט את הרכב ששימש לביצוע העבירה. לשם כך הגישה את המסמכים כדלקמן: תדפיס בעלות ברכב (ת/4) - המצביע כי הבעלים של המונית בה נהג הנאשם היא רנין נאסר אל דין, אשתו של מאמון נאסר אל דין העושה את השימוש הקבוע ברכב. הודעת מאמון נאסר אל דין במשטרה (ת/2) (להלן: "מאמון") - ממנה עולה כי אמנם הרכב רשום על שם אשתו, אך היא אינה מחזיקה ברישיון נהיגה והוא העושה את השימוש ברכב. מאמון נאסר אל דין הסביר כי רשם את האישות כבעלים ברכב, באישורה, בשל נסיבות כלכליות וחובות כספיים.
- מאמון העיד עוד במשטרה, כי הנאשם הוא חברו שביקש לרכוש ממנו את הרכב. לשם כך סיכמו ביום 17.7.24, כי מחיר הרכב יעמוד על 30,000 ₪, הנאשם ישלם למאמון 3,000 ₪ מידי חודש, ובתום 10 חודשים תועבר הבעלות ברכב על שם הנאשם.
- הצדדים חתמו על זיכרון דברים לפיו הנאשם אחראי לרכב ויהיה בשימוש הבלעדי. עד למועד ההודעה, שילם הנאשם עבור הרכב 6,000 ₪.
- מכתב נלווה לצו מניעה בעניין הרכב (ת/3) - בו הורה ביהמ"ש למשרד הרישוי להימנע מביצוע העברה או דיספוזיציה ברכב.
- תצהיר החתום על ידי הנאשם מיום 17.7.24 בו אישר הנאשם כי הוא אחראי על כל העבירות והדוחות שיחולו על הרכב.

11. לטענת המאשימה, העבירה בה הורשע הנאשם- הסעת שב"ח, בוצעה באמצעות המונית ובקשתה לחילוט המונית נשענת על סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי. המאשימה הפנתה לפסיקה והדגישה כי כאן, הנאשם הוא העושה את השימוש בפועל במונית והוא המשתמש הבלעדי בה, ולכן מבוקש חילוט. המאשימה הפנתה למסמכים שהוגשו לתמיכה בטענתה והדגישה כי העסקה בין הנאשם לבעלים של הרכב, מלמדת כי הרכב שייך לנאשם. טיעוני ההגנה
12. ההגנה הדגישה כי הנאשם קיבל הזמנה להסעת נוסע, השווה הבלתי חוקי, מתחנה מוכרת שעובדת באופן חוקי ואף עם הרשות הפלסטינאית ולא מדובר בהסעה אקראית משולי הדרך. הנאשם הגיע לכתובת שנמסרה לו, אסף את השב"ח, הם עברו דרך מחסומים ורק בנמל תעופה התברר שמדובר בנוסע, חולה בנפשו, שהצליח לתעתע בכולם. ההגנה הוסיפה וטענה כי הנאשם לא חיפש הכנסה צדדית, אלא עובד לפרנסתו כנהג מונית וטעה. אמנם, היה עליו להיות אחראי יותר, אך אין המדובר ב"הסעת שב"ח קלאסית".
- בנסיבות אלה, לשיטת ההגנה, ניתן לגזור על הנאשם ענישה הצופה פני עתיד, שכן מדובר בנאשם נורמטיבי אשר פרנסתו נפגעה בצורה משמעותית, הוא היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח ולאחר מכן בתנאים מגבילים.
14. באשר לחילוט המונית, הסבירה ההגנה כי הרכב נקנה בתשלומים ויש לבחון את תום ליבו של בעל הרכב וגמירות דעתו בשאלה האם העלה בדעתו כי הרכב ישמש לעבירת הסעת שב"ח.
- דין
15. מעשיו של הנאשם, חמורים ופוגעים בביטחון המדינה ובשלום הציבור. כל המסייע לשהים בלתי חוקיים בהסעה או העסקה, עלול לתרום, גם אם בעקיפין, לטרור ולאלימות. עוד פגע הנאשם בריבונותה של מדינת ישראל ובסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה חיוני לביטחון הציבור וליציבות חברתית וכלכלית.
16. על חשיבות השמירה על הערכים המוגנים ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון 26), התשע"ו-2016 מיום 15.2.16 (פורסם בס"ח התשע"ו, עמ' 630) (להלן- תיקון 26):
- "כניסתם של שוהים בלתי חוקיים מיהודה ושומרון פוגעת בריבונות המדינה ויוצרת סכנה בטחונית... בתקופה האחרונה חלה החמרה במצב הביטחוני... כמו כן, יש מעורבות של שוהים בלתי חוקיים בפעילות טרור כנגד אזרחי ישראל... רשויות המדינה נדרשות לתת מענה אופרטיבי לתופעות אלה במטרה להביא למיגורן".
17. לאחר פרוץ המלחמה ביום 7.10.25, נתן המחוקק דעתו בתיקון 38 לחוק הכניסה לישראל, לסנקציות המוטלות על מסיעים, מלינים ומעסיקים תושבים זרים וביקש להחמיר באופן מהותי בענישה נגדם.
18. כך, נקבע עונש מינימום בסעיף 12ה(א) לחוק הכניסה לישראל:
- "הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 12א(ג), (ג) 5 או (ג) 6, 12ב או 12ב3, לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף קטן זה לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי".
19. העונש הקבוע לצד עבירת הסעת שב"ח, שלא בנסיבות מחמירות, עומד על 4 שנות מאסר. לשם השוואה, לצד עבירת כניסה לישראל בניגוד לחוק, נקבע עונש מאסר לתקופה של שנתיים בלבד. מכאן, ניתן ללמוד על החומרה היתרה אותה מייחס המחוקק לעבירת ההסעה.
20. על פי התיקון לחוק, רבע מעונש מרבי זה, הוא עונש המינימום- העומד על מאסר בפועל ועל תנאי, לתקופה של שנה. חריגה מעונש מינימום זה, תעשה רק מטעמים מיוחדים שיירשמו.
21. מעובדות כתב האישום עולה כי אמנם מדובר בנסיעה חד פעמית, אך מדובר בהסעה לנמל התעופה בן גוריון, מקום הומה אדם ושער הכניסה הרשמי של ישראל. לא מדובר בעבירה שולית או אגבית אלא תעוזה של ממש, כאשר המדינה נתונה בעיצומו של מצב חירום בטחוני מתמשך, שעה שיש לבחון בעין מחמירה כל מעשה העלול לפגוע בביטחון הציבור או להעמיד בסיכון את תשתיותיה החיוניות של המדינה.
22. על בתי המשפט לתת ידם למיגור התופעה של כניסה, שהייה או הסעת שוהים בלתי חוקיים לשטחי מדינת ישראל. פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם, עצום.
23. מדינות הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם, שהיתה נהוגה עד לתיקונו של חוק הכניסה לישראל, רחבה והיו מקרים בהם עלו נסיבות מעשה מיוחדות, כגון הסעה חד פעמית, או רקע מיוחד לביצוע עבירה, אז הסתפקו בתי המשפט גם במתחם ענישה המתחיל בענישה צופה פני עתיד (ראה לענין זה את רע"פ 5861/11 דניאל נ' מ"י (18.8.11)).
24. באשר לענישה שנקבעה לאחר תיקונו של חוק הכניסה לישראל, ראו למשל:

- א. עפ"ג (ב"ש) 46097-10-24 אלגלאווי נ' מ"י (27.11.24) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הסעת שב"ח. בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה ההולם בין 6 חודשי מאסר ועד ל- 12 חודשים וגזר על הנאשם, בין היתר, 9 חודשי עבודות שירות ופסילה בפועל מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה למשך 9 חודשים. ערעורו של הנאשם נדחה, למעט מרכיב הפסילה שהופחת בהסכמת המאשימה, לשישה חודשים.
- ב. ת"פ (שלום רמ') 24002-01-25 מ"י נ' סיאם (27.4.25) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הסעת שב"ח. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 20 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, בהיותו נתון במעצר.
- ג. ת"פ 20425-08-24 (נת') מ"י נ' איסלם עודה (10.2.25), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הסעת שני שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין 6 חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשים, וגזר על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי עבודות שירות.
25. בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, ובכלל זה נסיבות ביצוע העבירה כאשר מדובר בהסעה יחידה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ועד ל-12 חודשים, וענישה נלווית. עונשו של הנאשם
26. לא מצאתי טעם המצדיק לסטות ממתחם הענישה ההולם.
27. לקולה הנני מתחשבת בהודאת הנאשם, נטילת האחריות והחיסכון בזמנם של העדים. עוד, מצאתי להתחשב בעובדה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים ובחלוף הזמן שעה שהעבירה בוצעה לפני למעלה משנה ומאז לא היה הנאשם מעורב בפלילים.
28. באשר לרכיב הקנס, הנאשם ביצע את העבירה במסגרת עבודתו כנהג מונית, על כן יש לגזור עליו עונש כלכלי.
29. כך גם באשר לרכיב פסילת רישיון הנהיגה- משבוצעה העבירה על דרך הנהיגה, יש מקום לרכיב ענישה זה. חילוט הרכב
30. המאשימה מבקשת לחלט את המונית על פי הוראות סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969 (להלן: הפסד"פ).
- סעיף 39(א) לפסד"פ קובע שלושה תנאים המהווים תנאי לקניית סמכות בית המשפט לחילוט, נוסף על כל עונש שיוטל.

31. בהתאם לסעיף זה, ניתן להורות על חילוט הרכב ככל שיוכח כי הנאשם "הורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו, הוא בעל החפץ".
32. אין חולק כי הרכב שימש לביצוע עבירת הסעת השב"ח, כך שהתנאי לפיו נעברה עבירה ברכב, מתקיים והשאלה היחידה שבמחלוקת היא בעלותו של הנאשם ברכב.
33. לטענת הנאשם אין המדובר ברכבו, משטרם שילם את מלוא תמורתו, ולכן אין לחלטו.
34. "הלכה פסוקה היא כי לענין חילוט לפי סעיף 39 לפסד"פ לא הבעלות הפורמאלית היא הקובעת אלא הבעלות המהותית, דהיינו זהותו של המשתמש במכונית בפועל" (ע"פ 1000/15 אשרף אבו אלחוזה נ' מ"י (3.7.15)).
35. מחומר הראיות עולה כי הנאשם הוא עשה שימוש ברכב באופן בלעדי, לא כל שכן, עת עולה מהודעתה של רנין נאסר אל דין מיום 11.9.24, כי היא מודעת למונית שבבעלותה וכי בעלה, מאמון נאסר אל דין, מחזיק במספר מוניות ועובד עליהן "והוא רשם את המונית על שמי בגלל שיש לו עיקולים והוצאות לפועל מהבנק אז על מנת שלא יעקלו הרכב רשום על שמי" (ת/2- עמ' 2 להודעה בש' 7-8).
36. אף הבעל- מאמון נאסר אל דין בהודעתו במשטרה (ת/2), מאשר את דברי אשתו לפיהם הרכב נרשם על שמה, מסיבות כלכליות וחובות כספיים, אך בפועל היא אינה עושה כל שימוש ברכב אלא הוא.
37. הנה כי כן, כלל הראיות מצביעות על כך שהבעלות הפורמלית הרשומה, הינה בעלות אופי פיקטיבי ונועדה רק למנוע עיקולו של הרכב. כך, שאין בקיומה של הבעלות הרשומה כדי להוות אינדיקציה לכך שהרכב לא נועד לשימוש של הנאשם.
38. זאת ועוד, מאמון הוסיף והעיד עוד במשטרה, כי הנאשם הוא חברו שביקש לרכוש ממנו את הרכב. לשם כך סיכמו שמחיר הרכב יעמוד על 30,000 ₪, והנאשם ישלם מידי חודש סך של 3,000 ₪, כאשר בתום 10 חודשים תועבר הבעלות ברכב על שם הנאשם.
- כמו כן העיד כי הצדדים חתמו על זיכרון דברים לפיו הנאשם אחראי לרכב וזה יהיה בשימוש הבלעדי. עד למועד ביצוע העבירה, שילם הנאשם עבור הרכב 6,000 ₪.
39. לא זו אף זו, הנאשם אף חתם על תצהיר ממנו עולה כי הוא אחראי לכל העבירות והדוחות שיחולו על השימוש ברכב, החל מיום 17.7.24 שעה 11:20.
40. כלומר, הרכב לא נועד לשימוש יחיד או אקראי של הנאשם. הנאשם רכש את הרכב, התחייב להיות אחראי עליו ועל עבירות שיבוצעו במסגרת השימוש בו, ונקבעו הסדרי תשלומים, תוך שהובהר כי השימוש הבלעדי הוא של הנאשם.
41. מכל האמור לעיל עולה כי הנאשם הוא הבעלים בפועל של הרכב, על אף זהות הבעלים הרשום.
42. יתר על כן, כאמור, הרכב שימש רכיב מהותי ובלעדיו לא הייתה העבירה מתבצעת (ר' את ע"פ 1000/15 הנ"ל).
43. נוכח כל האמור, אני מורה על חילוט הרכב.
- סוף דבר
44. הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר לתקופה של 6 חודשים.
- הנאשם ישא בעונש המאסר בדרך של עבודות שירות.
- על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי העונש ביום 22.2.26 בשעה 08:00 בבוקר, ביחידת ברקאי, עבודות שירות, שלוחת מרכז- רחוב סלמה 53, תל אביב (בנין משרד הפנים).
- מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהיא את עבודות השירות, ימשיך וירצה את העונש מאחורי סורג ובריח.
- ב. מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ב. קנס בסך של 5,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.26 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים. על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט בתוך 5 ימים.
- מובהר כי הפסילה תמנה מיום ההפקדה, אך היה ולא יפקיד הנאשם את הרישיון- פסול הוא מלנהוג והפסילה תמנה מההפקדה בלבד.
- הפסילה מצטברת לכל פסילה אחרת.
- ד. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ה. מורה על חילוט הרכב שנתפס - מסוג סקודה לוחית זיהוי 07693726.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.
זכות ערעור כחוק.
ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ו, 12 ינואר 2026, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.